

## תת"ע 9585/04 - מדינת ישראל נגד זוהר תומר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9585-04-19 מדינת ישראל נ' תומר  
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נайл מהנה

בעניין: מדינת ישראל  
בנסיבות פרקליטות מחוז ירושלים

המואשמה

נגד  
זוהר תומר  
ע"י ב"כ עוז יoram אקווע  
הנאשם

### הכרעת דין

### האשמה ומחלוקת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של **נהיגה ב מהירות**, בגיןו לתקנה

(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961(להלן: "תקנות התעבורה"); **ונהיגה בשכירות**, עבירה על סעיפים 62(3) ו- 64(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"), בקשר עם סעיף 39א לפקודת התעבורה ותקנה 169(1) לתקנות התעבורה.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.04.2019 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב בכביש 1 בק"מ 43 מזרח למערב, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בניו בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש ב מהירות של 181 קמ"ש.

בנוסף, נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור בכך שבבדיגת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 596 מיקרוגרם, מידת העולה על הקבוע בחוק.

3. הנאשם כפר במיחס לו בכתב האישום וטען כי לא יתכן שנסע ב מהירות המיחסת לו שכן מדובר בסיכון והדבר גם לא מתיישב מבחינה חשובה ביחס למרחק בו נעצר שכן לטענתו השוטר שנדרש להוריד את הממלז ולהתחליל בנסיעה אחרת ב מהירות שכזו לא היה מצליח לעצור אותו לאחר 2 קילומטר בלבד. עוד טען הנאשם לעניין עבירת השכירות כי הוא שתה 2 כוסות וויסקי שעה לפני יצירתו ואולם יש לקחת בחשבון את העובדה שהשוטר מצין שהוא עישן טרם הבדיקה וכן העובدة שבדיקה המאפיינים הייתה תקינה ולכן לטענתו קיים פגם בהליך הבדיקה.

4. מטעם המאשימה העידו מפעיל הממל"ז השטור רס"ב משה בכר (להלן: "המפעיל"),

אשר מدد את מהירות הנסיעה של הנאשם באמצעות מד מהירות ליזר (ממל"ז), ולאחר שעצר את רכבו של הנאשם והציג לו את נתוני המדידה הוא הבחן בrix אלכוהול ולאחר שה הנאשם אישר שאכן שתה משקה אלכוהולי הוא ביצע לו בדיקת נשיפון ומחר והתקבל תוצאה של 670 מיקרוגרים הנאשם עוכב לתחנת לצורך בדיקת נשוף שתוצאתה כאמור הייתה 596 מק"ג. השוטר ערך מזכר (ת/2); דוח עיכוב (ת/3); דוח פועלה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4); דין וחשבון על בדיקת שכנות באמצעות נשוף (ת/5); טופס בדיקת כיול למكسر בתחלת המשמרות (ת/6); טופס בדיקת כיול סיום משמרות (ת/7); ופלט נשוף (ת/8);

בנוסף, העיד מטעם המשאיימה השוטר **רס"ר בוריס אורין**, אשר היה ביחד עם המפועל בניית במהלך אכיפת העבירה.

מן עם הנאשם העיד הנאשם בעצמו. הנאשם אמר כי הוא חזר באותו הערב מאירוע שנערך לצוות היחידה בה הוא משרת, ויחד עמו ברכבת היה חבר נוסף. יותר כי, בסופו של יום החבר הנ"ל לא נקרא לעדות בבית המשפט. הנאשם העיד כי הוא שתה שתי כוסות ויסקי "שתי כוס אחת ויסקי" בתחילת הערב וכולנו הרמננו לחיים עוד **כוסית לפני שיצאנו**" (עמ' 12, ש' 21). לטענתו, הוא היה בנתיב שמאל ועקב כמה רכבים. עוד מסר הנאשם בעדותו כי נתוני המדייה לא הציגו לו, והוא אישר כי כפי שציינו השוטרים בדו"ח הוא ביקש מהם לוויטר לו בצדינו כי דוד שלו מכיר שוטר בכיר במשטרת והי זה יdag למחיקת העבירות. הנאשם לטענתו התנצל על אמירות אלה שנאמרו "בהתלהמות של רגע".

לא הייתה מחלוקת על תקינות המכשירים ואמינוותם. אולם לטענת הנאשם מאחר והתגלו סתיות מהותיות בדברי השוטרים יש להתייחס לעדותם כעדות שלא ניתן להוכיח באמצעותה את האשמה.

דין והכרעה

6. הנאשם הפנה בסיכוןיו למספר כשלים לגבי אופן ביצוע הבדיקות שלטענתו יש בהן בכך לעורר ספק בנוגע לתוצאות הבדיקות.

7. כבר עתה אצין כי לאחר שבחןתי את הראיות וسمעת את העדים בפני שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי המאשימה הוכיחה את האשמה כנגד הנאשם ואני דוחה טענות ההגנה כפי שisosבר להלן.

לא התעורר בלבי ספק שמא נפל פגם באופן הבדיקה. 8. הנאשם לא הצליח לעורר ספק סביר ביחס לאשמה המיוחסת לו בכתב האישום. לפיכך,

כבר נפסק כי ספק סביר המצדיק זיכוי הוא ספק המותר, על פי מבחני שכל ישר, הגיון  
וניסיון חיים, שאלת אמיתות באשר לאשמת הנאשם. יפים לענינו דברי כב' השופט פורקצ'יה בע"פ  
6295/05 וקנין נ' מ"י (פורסם בנוו, 25.01.07) "לא כל ספק שהוא, והוא המרווח ביותר והדמוני  
bijouter, עונה למבחן זה. לצורך כך, על ספק להעלות תהילה אמיתית ביחס לאשמו של הנאשם,  
על רקע מכלול הראיות הקיימים נגדו". לפיכך, לשם זיכוי נדרש ספק בעל ממשות, שסבירותו עומדת

במבחן המציאות, אין הוא רק ספקולציה חסרת עיגון בהגion ובהוiot החiiim.

נהיגה בנסיבות העולה על המוטר

.10. עבירה זו הוכחה מעבר לספק סביר כפי שיפורט להלן. ראשית, אין מחלוקת בדבר תקינות מכשיר הממל"ז. שנית, לנאים לא הייתה גרסה באשר למחריות נסיעתו, ולא הובאה כל ראייה לסתור את המחריות הנטענת, פרט לטענה בעלמא, שהוא לא נסע במחריות המוחסת לו, וטענה שהעליה בסיכון כי השוטר לא הציג לו את נתוני המדידה.

.11. על מנת לסלק מכשולים בהקשר לגרסת הנאשם יש לעיר כי המפעיל ציין בנסיבות המקורה שיפורטו בהזמנה לדין כי הוא הציג לנאים את נתוני המדידה. על כך חזר השוטר בעדותו בבית המשפט וציין כי הוא הציג לנאים את נתוני מחריות נסיעתו והmphak ואף תיעד זאת בדו"ח (עמ' 5, ש' 13-15; עמ' 7, ש' 28). המפעיל נחקר בחקירתו הנגדית בוגע לכך שיתכן ומדובר בסימן שנעשה באופן "שבלוני" על אף שהנתונים לא הוצגו בפועל לנאים והוא חשש זאת ושב וצין כי נתוני המדידה הוצגו (עמ' 7, ש' 29-32). גם השוטר בories ציין בדו"ח הפעולה כי המפעיל הגיע לרכב והציג לנאג את המחריות במכשיר (ת/9).

בנסיבות אלה, אני מקבל גרסת המאשימה כי נתוני המדידה הוצגו לנאים.

.12. עוד ובנוספ', לא מצאתי כי מתעורר כל ספק בוגע לזהות מפעיל הממל"ז. השוטר בכר ציין כי הוא זה אשר הפעיל את מכשיר הממל"ז וכי הפעולה בוצעה ממושב הנהג של הנידת עם מנווע פועל. הפעולה בוצעה יחד עם השוטר בories שישב לידיו בזמן הפעולה. אצין כי השוטר בories כתוב בדוח פעללה שעריך כי **"בזמן משמרת בניידת 150101��שאני במושב הנהג ובכר לצידי. בכר מפעיל מלאן בק"מ 43 למערב ממושב נהג לכיוון תנועה מתקרבת. הגיע לכיוונו הרכב הנ"ח בנתיב האמצעי. בכר התחל לסע אחריו הנהג הנל...."**. בעדותו בית המשפט העיד השוטר בories כי הוא ישב ליד מושב הנהג וכי בכתובת דוח הפעולה נשמטה לו המילה "ליד" לפני המילים "מושב הנהג". אכן מקובלת עלי עדותו זו של השוטר בכר כי נפלת טעות סופר ונשמטה לו מילה במהלך הכתיבה שהרי ניתן להבין זאת באופן ברור מהמשך קריית הכתב כאמור.

.13. עוד ציין המפעיל כי הוא הבין ברכב הנאשם שנסע בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים בלבד בכביש וכך גם כתוב השוטר בories בדו"ח הפעולה, הנאשם נסע בנתיב האמצעי בלבד בכביש. השוטרים נחקרו ארוכות בנזקודה זו על ידי בא כוח הנאשם ועדותם הייתה מהימנה בעיני. לעומת זאת, אמנים הנאשם ציין כי היה בנתיב השמאלי אולם הוא גם ציין באותה נשימה כי הוא עקף ורכבים נוספים. כך העיד הנאשם בתחילת **"היהתי בנתיב שמאלי ראייתי רכבים עקפטים כמה"** (עמ' 12, ש' 23) ובהמשך חקירתו הנגדית: **"היהתי בנתיב שמאלי והיו רכבים נספים בימין ובשמאל, אני עקפט"** (עמ' 13, ש' 1). ככלומר לאמן הנמנע כי בעת המדידה הוא היה בנתיב האמצעי כתענט השוטרים.

.14. תחשיב הזמן שעריך הנאשם, על בסיסו ביקש להטיל ספק במיום לו אינו מקובל עלי. השוטר העיד לגבי מחריות נסיעתו של הנאשם בזמן המדידה וצין כי המחריות הייתה 186 Km"ש (לפני הפקחתה) שנמדדה בmphak של 170.4 מ' בשעה 01:30.

.15. בכתוב האישום נכתב כי העבירה בוצעה בשעה 01:30, ב"דו"ח פעולה באכיפה איסור נהיגה בשכרות" נכתב כי שעת עצירת הרכב 01:30; ובדו"ח העיכוב (ת/3) צוין כי בשעה 01:35 הנאשם עוכב. מכאן, לטענתה הסניגור אין לדעת מתי נעבירה העבירה אם בכלל, וכי קיימ ספק שמא הנאשם הוא אשר עבר את העבירה. טענות אלה דין להידחות.

.16. השוטר הסביר כי שעת המדייה הייתה 01:30 וכי חלפו 5 דקות עד שהוחלט לעכב את הנאשם לצורך בדיקת שכרות "...אין להסיק מכך **שנסעתי אחריו היהת 5 ד' אלא רק לאחר שקדם יסוד סביר להניח שהנהג נהג תחת השפעת אלכוהול נכנס הנהג לסתטוס מעוכב כל הרגע מmediתו עד לרגע שמעוכב לך 5 דקות" (עמ' 5, ש' 21-23).**

.17. אכן, 5 דקות ממועד המדייה ועד להודעה על עיכוב הנאשם אין בו ב כדי להעלות תהיה שמא הדבר אינו אפשרי. לאחר שרכב הנאשם נעצר והזדהה הבודק הבודק בריח אלכוהול שנדרף מפיו ואז הוחלט על עיכובו לצורך בדיקת שכרות.

.18. בנסיבות אלה, אני דוחה טענת הנאשם כי קיימ הפרש זמנים שמעורר ספק ביחס לזהות מבצע העבירה וכן לא נותר לי אלא להרשיע את הנאשם בעבירה של נהגה ברכב בנסיבות העולה על המותר.

#### נהיגה בשכרות

.19. הנאשם טוען כי לא היה תחת השגחה במשך 15 דקות טרם ביצוע בדיקת הינשוף. לטענתו, עצם העובדה כי הוא עישן סיגריה יש בה ב כדי ללמד כי לא הייתה השגחה עליו כפי שהציג השוטר ולכן, כל הרשות בת/4 "דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות") נעשה במסגרת רישום שבוצע מאוחר יותר וסומן ב- V ללא עירicת הבדיקות בפועל. אני יכול לקבל טענה זו של הנאשם ואסביר להן את טעמי.

.20. ב"דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4), ציין השוטר כי הוא הודיע לנאשם בשעה 01:35, כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות, וכי מרגע זה נאסר עליו לשתו, לאכול או לעשות עד להוראה אחרת.

.21. עוד ובנוסף, באותו טופס סימן השוטר ב-V בסעיף 9 תחת הכותרת "פעולות נלוות" כי "החשוד היה תחת משמרותי מרגע עצירת הרכב ואני וידאי כי כל העת מרגע שנעצר ועד שהעברתי לנטילת דגימה, הנהג: לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, לא הכנס דבר מה לפוי או לאפו".

.22. במצר שערק השוטר הוא ציין כי "לפני ביצוע הבדיקה בשעה 01:41 הנהג הוציא סיגריה ועישן" וזאת למרות שהוא לו אסור לו לעשות. בשלב זה הנאשם כיבת הסיגריה ומאותו רגע השוטרים הקפידו שוב על השגחה במהלך 15 דקות נוספות טרם ביצוע בדיקת הינשוף. הבדיקה הראשונה נערכה לנאשם בשעה 02:06 ותוצאתה הייתה "אלכוהול בפה המתון 15 דקות" והבדיקה השנייה והסופית נערכה בשעה 02:26 כלומר בדיקת הינשוף בוצעה לאחר שחלפו מעל ל- 15 דקות.

.23. העובדה כי במהלך ההשגחה על הנאשם הוא הוציא סיגריה ועישן אין בה ב כדי לערער

אחר דבריו השוטר כי הנאשם היה תחת השגחתו והראיה לכך שהשוטר הבחן ב הנאשם מدلיק סיגריה ואף ציין זאת בזיכרון והקפיד להמתין מאותו רגע 15 דקות טרם ביצוע הבדיקה באמצעות מכשיר הינשוף. השוטר בעדותו בבית המשפט העיד כי "...**כשהגענו למקום בטוח בשער הגיא שם ביצעתנו לנוגה בדיקת מאפיינים ושם הוציאו סיגריה**" (עמ' 5, ש' 32-33). ובחקירותו הנגידית שנדרש ליתן הסבר לאופן השגחתו השיב "**כשאני רואה אותו וסומר עליו**" (עמ' 8, ש' 24-25).

.24. הבדיקה הראשונה בוצעה בשעה 02:06 שתוצאתה הייתה "אלכוהול בפה המtan 15 דקוקות"; והבדיקה השנייה והסופית בוצעה בשעה 02:26 קרי; אין מחלוקת כי חלפו מעל לחמש עשרה דקות עד לבדיקה הסופית שתוצאתה כאמור הייתה 596 מק"ג.

.25. לשיכום נ��ודה זו, העובדה כי הנאשם עישן סיגריה טרם ביצוע הבדיקה הראשונה אין בה בכדי ללמד שלא הייתה השגחה עליו אלא ההפק הוא הנכוון שכן השוטר הבחן בכך שה הנאשם הדליק סיגריה מיד הורה לו לכבות אותה ולאחר מכן, הקפיד על שמירת הזמן הנדרש בטרם ביצוע הבדיקה.

.26. לכל אלו יש להוסיף כי הנאשם לא כפר בכך ששתה ויסקי וכבר בתחילת לאחר עצירת רכבו אמר כי שתי כסות ויסקי "לפני שעיה". גם בתשובתו לאישום ציין כי הנאשם טען כי **"שתה 2 כסות ויסקי"** וגם בעדותו בפניו אישר הנאשם כי שתי כסות ויסקי אלו לטענתו האחת בתחילת הערב והשנייה טרם היציאה מהמקום **"שתיי 2 כסות אחת בתחילת הערב ואחת בסוף. 2 כסות היו ויסקי"** (עמ' 14, ש' 12). יש באמירות אלה של הנאשם בכך לחזק את הטענה כי היה תחת השפעת אלכוהול במהלך הבדיקה.

.27. עוד ובנוספ', השוטר ציין בדו"ח בדברי מקבל הדו"ח כי הנאשם אמר "**אני מצטער אחיך אתה צודק תווור לי תבוא לקרأتي שתיתי ויסקי אתה צודק שנסעתி מהר עשית טעות**". אמנם מדובר בתגובה שלא הייתה תגובהו הראשונית של הנאשם אלא תגובה שנאמרה לאחר מתן הדו"ח אולם, השתכנעתי כי מדובר בדברים שאכן נאמרו על ידי הנאשם והם לא הוכחו על ידו.

לענין תגובתו של הנאשם ציין כי השוטר בories ציין בדו"ח הפעולה כי בדרך לתחנת המשטרה אמר הנאשם את הדברים הבאים: **"דוד שלוי יעלים את זה כבר מחר, הוא מכיר את דורון ידיד ...."** ובהמשך בזמן ההמתנה לקצין אמר: **"איפה אחותות השוטרים? במקום לתפוס ערבים תפסתם אותו, עשיתם את המכסה שלהם להיום, ככה זה בתגובה זה לא מג"ב. בתוך העיר תמיד עצרו אותו על עבריות ואמרו לי סע."** הנאשם בעדותו בפניי אישר כי אכן דברים אלו נאמרו על ידו אולם לטענתו הוא התנצל על אמירות אלו שנאמרו בהתלהמות של רגע **"זה היה בהתקומות גם אמרתי לו בתחנת המשטרה אני מתנצל על הדברים התנצלתי בפני שניהם במשטרה"** (עמ' 14, ש' 4-7 ; עמ' 14, ש' 1).

.28. תוצאות בדיקת הנשפון, אשר בוצעה לנוגה בשעת העצירה יש בה כדי לתרmor דווקא בתקינות הליך בדיקת הינשוף, שכן העובדה שרמת האלכוהול שנמצאה בבדיקה הינשוף הייתה נמוכה יותר, מעידה על תוצאה תקינה שכן הדבר נעוז בחלווף הזמן שחלף מאז העצירה עד הבדיקה באמצעות מכשיר הינשוף והדבר בא דווקא להטיב עם הנאשם.

.29. בנסיבות אלה, משוכח בפניי כי הנאשם, שתי משקה משקר ומשקבעתי כי לא נפל פגמ בהליך הבדיקה, לא נותר לי אלא לקבוע כי תוצאה מכשיר הינשוף מתייחסת למצבו של הנאשם קרי שכמות

האלכוהול שנמצא בגופו הינה 596 מ"ג.

.30. לאור האמור מצאתי להרשיء את הנאשם גם בעבירה של נהיגה בשכרות.

**סוף דבר**

.31. לאור כל האמור לעיל, אני מרשים את הנאשם בשתי העבירות המוחשיות לו בכתב האישום, נהיגה במהירות מעל המותר ונוהגה בשכרות.

ניתנה היום, ט"ז סיון תש"פ, 08 יוני 2020, במעמד הצדדים